

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ

આર/સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૧૩૯૧૩/૨૦૨૨

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી નિર્ઝર એસ. દેસાઈ

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા	ના
	હા	

=====

અશોક ઇજ્જતરાય અંજારિયા

વિરુદ્ધ

ગુજરાત મેરીટાઈમ બોર્ડ અને અન્ય

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ તરફે સુશ્રી હર્ષલ એન. પંડ્યા (૩૧૪૧)

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧, ૨ તરફે સુશ્રી સેજલ કે. માંડવિયા (૪૩૬)

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી નિર્ઝર એસ. દેસાઈ

તારીખ : ૧૬/૦૨/૨૦૨૬

મૌખિક ચુકાદો

૧. પક્ષકારો તરફેના વિદ્વાન વકીલોની સંમતિથી આ બાબત આખરી રીતે સાંભળવામાં આવી હતી. આથી, રૂલ. વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયા સામાવાળાઓ - ગુજરાત મેરીટાઇમ બોર્ડ વતી રૂલની બજવણી માફ રાખે છે.

૨. શરૂઆતમાં, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યા જણાવે છે કે અરજદાર પોતાના કેસને તે વ્યક્તિના કેસની સમકક્ષ ગણવા ઇચ્છુક નથી જેને અરજદાર જુનિયર ગણે છે, એટલે કે શ્રી તુષાર વ્યાસ, કે જેઓને તારીખ ૨૩મી ડિસેમ્બર ૨૦૧૬ થી બઢતી આપવામાં આવી હતી. તેથી, સ્ટેપિંગ અપ ના લાભનો દાવો કરવાના હેતુ માટે અરજદાર પોતાનો કેસ માત્ર શ્રી મુકેશ લાંગલિયા પૂરતો જ મર્યાદિત રાખે છે. જોકે પિટિશનમાં અનેક કથનો કરવામાં આવ્યા છે, પરંતુ દલીલો માત્ર શ્રી મુકેશ લાંગલિયા ની સરખામણીએ હાલના અરજદારના કેસની વિચારણા કરવા પૂરતી જ મર્યાદિત રાખવામાં આવી હતી, અને આ પૃષ્ઠભૂમિમાં, આ બાબતે દલીલો કરવામાં આવી હતી, સાંભળવામાં આવી હતી, અને હવે તેનો નિર્ણય કરવામાં આવી રહ્યો છે.

૩. આ પિટિશન દ્વારા, અરજદારે નીચે મુજબની રાહતો માટે અરજ કરેલ છે:-

“૭. અરજદાર અરજ કરે છે કે, ઉપર જણાવેલ અને સુનાવણી સમયે રજૂ કરવામાં આવે તેવી હકીકતો અને સંજોગોના આધારે, નામદાર અદાલત

સામાવાળા-સત્તાધિકારીઓને મેન્ડામસની રિટ અથવા અન્ય કોઈ યોગ્ય રિટ, હુકમ અથવા નિર્દેશ જારી કરવા મહેરબાની કરશો અને નીચે મુજબ કરવા મહેરબાની કરશો :-

(એ) એવું ઠરાવવા અને જાહેર કરવા કે અરજદાર સિનિયર ક્લાર્કની બઢતીની જગ્યામાં તારીખ ૨૩.૧૨.૨૦૧૬ થી તેમના જુનિયર તુષાર વ્યાસના પગારની સમકક્ષ અથવા તારીખ ૨૯.૧૨.૧૯૯૯ ની અસરથી ક્લાર્કના સંવર્ગમાં મુકેશ લાંગલિયાના પગારની સમકક્ષ પગારના સ્ટેપિંગ અપ માટે હકદાર છે, અને

(બી) સામાવાળા સત્તાધિકારીઓને બઢતીની તારીખ – ૨૩.૧૨.૨૦૧૬ થી સિનિયર ક્લાર્કની બઢતીની જગ્યામાં તેમના જુનિયર તુષાર વ્યાસ માટે નિયત કરાયેલા પગાર જેટલી રકમ સુધી અથવા તારીખ ૨૯.૧૨.૧૯૯૯ ની અસરથી ક્લાર્કના સંવર્ગમાં મુકેશ લાંગલિયા માટે નિયત કરાયેલા પગાર જેટલી રકમ સુધી, વ્યાજ સહિત પગાર અને ભથ્થાના તફાવત સહિતના તમામ આનુષંગિક લાભો સાથે, અરજદારના પગારનું સ્ટેપિંગ અપ કરવાનો નિર્દેશ આપવા વધુમાં મહેરબાની કરશો, અને

(સી) આ પિટિશનનો ખર્ચ અપાવવા, અને

(ડી) આ પિટિશન દાખલ થવા અને આખરી નિકાલ પેઠિંગ રહેવા દરમિયાન, નામદાર અદાલત સામાવાળા સત્તાધિકારીઓને અરજદારની અરજીઓ ધ્યાને લેવા અને પગારના સ્ટેપિંગ અપ સંબંધિત નિયમો અનુસાર

તેનો નિર્ણય કરવાનો નિર્દેશ આપવા મહેરબાની કરશો, અને/અથવા

(ઈ) અન્ય કોઈપણ રાહત આપવા અથવા અન્ય કોઈપણ હુકમ પસાર કરવા જેને નામદાર અદાલત કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં ન્યાયી અને યોગ્ય ગણે.”

૪. જોકે, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યાએ પોતે જણાવ્યું છે કે તેઓ શ્રી તુષાર વ્યાસ ની સામે હાલના અરજદારના કેસની સરખામણી કરવા માંગતા નથી, તેથી સ્ટેપિંગ અપના પાસાની વિચારણા કરવા માટે આ તબક્કે અદાલત દ્વારા તપાસવાનો એકમાત્ર પ્રશ્ન એ રહેશે કે તારીખ ૨૯મી ડિસેમ્બર ૧૯૯૯ થી કલાર્કના સંવર્ગમાં અન્ય કર્મચારી, એટલે કે શ્રી મુકેશ લાંગલિયા સાથે અરજદારના કેસની સરખામણી કરવી.

૫. વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યાએ કેસની હકીકતોનો સારાંશ નીચે મુજબ આપ્યો:

૫.૧ એવું કે હાલના અરજદાર તારીખ ૧૮.૦૪.૧૯૮૪ ના રોજ રોજમદાર ધોરણે વર્ગ-૩ ગ્રૂપ-સી કલાર્ક તરીકે સામાવાળા હેઠળ સેવામાં જોડાયા હતા અને ત્યાર બાદ વર્ષ ૧૯૮૮ માં પોતાની સેવાનું નિયમિતિકરણ, સમાન કામ માટે સમાન વેતન અને પોતાની સેવાની સંભવિત સમાપ્તિ સામે રક્ષણ માંગતી સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૧૩૭૫/૧૯૮૮ વાળી પિટિશન દાખલ કરી હતી. ઉપરોક્ત પિટિશન પેઝિંગ રહેવા દરમિયાન, અરજદારને તારીખ ૧૭.૧૦.૧૯૮૮

ના સરકારી જી.આર. નો લાભ આપવામાં આવ્યો હતો, અને ખુદ અરજદાર દ્વારા સોગંદ પર કરવામાં આવેલા કથનો મુજબ પિટિશનની પુષ્ટિ કરતી વખતે, આ અદાલતની સમકક્ષ બેંચ દ્વારા સામાવાળા બોર્ડને અરજદારની સેવાઓ કલાર્ક-કમ-ટાઈપિસ્ટની જગ્યા પર તારીખ ૧૧.૦૩.૧૯૯૭ થી નિયમિત કરવાનો અને તેમને વેતન તેમજ અન્ય લાભોના તફાવતની બાકી નીકળતી રકમ ચૂકવવાનો અને તે મુજબ તેમના પગારનું પુનઃનિર્ધારણ કરવાનો નિર્દેશ આપીને ઉપરોક્ત પિટિશનનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો. સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલિકેશન નં. ૧૩૭૫/૧૯૮૮ માં આપવામાં આવેલા તારીખ ૩જી ડિસેમ્બર ૨૦૦૧ ના ચુકાદા દ્વારા સદર નિર્દેશો આપવામાં આવ્યા હતા, અને ઉપરોક્ત નિર્ણય સામે બોર્ડ દ્વારા લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નં. ૨૬૯/૨૦૦૨ મારફતે અપીલ કરવામાં આવી હતી, જેને આ અદાલતની ડિવિઝન બેંચ દ્વારા તારીખ ૧૮.૦૯.૨૦૦૮ ના હુકમથી નામંજૂર કરવામાં આવી હતી, અને ત્યાર બાદ, જ્યારે સામાવાળા દ્વારા સદર હુકમ સામે એસ.એલ.પી. (સિવિલ) નં. ૨૮૦૬૦/૨૦૦૮ વાળી એસ.એલ.પી. દાખલ કરવામાં આવી, ત્યારે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા તારીખ ૦૮.૦૭.૨૦૧૪ ના હુકમથી સદર સ્પેશિયલ લીવ પિટિશન પણ નામંજૂર કરવામાં આવી હતી.

૫.૨ ઉપરોક્ત એસ.એલ.પી. નામંજૂર થયા પછી, સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલિકેશન નં. ૧૩૭૫/૧૯૮૮ માં પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૩જી ડિસેમ્બર ૨૦૦૧ ના હુકમનું પાલન કરવામાં ન આવતાં, અરજદારને એમ.સી.એ. (ફોર કન્ટેમ્પ્ટ) નં. ૩૫૫૧/૨૦૧૪ દાખલ કરવાની ફરજ પડી હતી, અને હાલના

સામાવાળા તરફેના વકીલ દ્વારા રેકૉર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવેલા તારીખ ૨૨મી એપ્રિલ ૨૦૧૫ ના હુકમની વિગતોની નોંધ લઈને આ અદાલતની ડિવિઝન બેંચ દ્વારા સદર કન્ટેમ્પ્ટ અરજીનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો, જે નીચે મુજબ વંચાય છે:

“શ્રી અશોક આઈ. અંજારિયા, કલાર્ક-કમ-ટાઈપિસ્ટને તારીખ ૧૧.૦૮.૨૦૧૪ ના કચેરી હુકમ નં. ૧૧૭ થી તારીખ ૧૧.૦૩.૧૯૯૭ ની અસરથી નિયમિત કરવામાં આવે છે. તેમણે તારીખ ૧૧.૦૩.૨૦૦૬ ના રોજ ફીડર સંવર્ગમાં ૯ વર્ષ પૂર્ણ કર્યા હોવાથી, ખાસ કિસ્સા તરીકે, નિયત પ્રયાસોમાં તાલીમ-પૂર્વ પરીક્ષા પાસ કરવાની શરતે, આર.ઓ.પી., ૨૦૦૯ મુજબ તારીખ ૧૧.૦૩.૨૦૦૬ ની અસરથી રૂ. ૫૨૦૦-૨૦૨૦૦ ના પે બેન્ડમાં, ગ્રેડ પે રૂ. ૨૪૦૦/- નું ઉચ્ચતર પગાર ધોરણ મંજૂર કરવામાં આવે છે.”

૫.૩ ત્યાર બાદ, વર્ષ ૨૦૧૮ માં, અરજદારે ફરીથી આ અદાલતની ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ એક પરચૂરણ અરજી, એટલે કે મિસ. સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૬૭૫/૨૦૧૮ દાખલ કરી હતી, જેનો નિકાલ સામાવાળાઓને અરજદાર પૂરતો સેવા-પૂર્વ તાલીમનો આગ્રહ ન રાખવાનો નિર્દેશ આપીને તારીખ ૨૨મી જાન્યુઆરી ૨૦૧૯ ના હુકમથી કરવામાં આવ્યો હતો.

૫.૪ મુકદ્દમાનું ઉપરોક્ત સ્વરૂપ એવી પૃષ્ઠભૂમિ પૂરી પાડે છે કે જોકે અરજદારે વર્ષ ૧૯૮૮ માં પિટિશન દાખલ કરીને નિયમિતિકરણની માંગણી કરી હતી, તેમ છતાં સામાવાળાઓને તેમની સેવાઓ તારીખ ૧૧મી માર્ચ ૧૯૯૭ ની અસરથી

નિયમિત કરવાનો નિર્દેશ આપતો નિયમિતિકરણનો હુકમ વર્ષ ૨૦૦૧ માં પસાર કરવામાં આવ્યો હતો, અને સદર હુકમનો અમલ માત્ર વર્ષ ૨૦૧૫ માં કરવામાં આવ્યો હતો.

૫.૫ આ પિટિશન દ્વારા, અરજદારનો એવો કેસ છે કે જોકે તેમની નિમણૂક ૧૮મી એપ્રિલ ૧૯૮૪ ના રોજ કરવામાં આવી હતી, તેમ છતાં તેમના કરતાં જુનિયર વ્યક્તિઓ, એટલે કે શ્રી મુકેશ એન. લંગાળિયા અને શ્રી તુષાર વ્યાસ ઉચ્ચતર પગાર ધોરણ મેળવી રહ્યા છે, અને તેથી, હાલના અરજદારના પગારનું સ્ટેપિંગ અપ કરવાનો અને તેમને તે બે વ્યક્તિઓની સમકક્ષ મૂકવાનો સામાવાળાઓને નિર્દેશ આપવો જરૂરી છે. જોકે, શરૂઆતમાં અગાઉ જણાવ્યા મુજબ, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી પંડ્યાએ શ્રી તુષાર વ્યાસ સાથે પગાર ધોરણની સરખામણી અંગેનો પડકાર જતો કર્યો હતો, અને તેથી, અરજદારના કેસની વિચારણા માત્ર શ્રી મુકેશ એન. લંગાળિયા ના સંબંધમાં જ કરવાની રહે છે.

૫.૬ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યાના જણાવ્યા અનુસાર, શ્રી મુકેશ લંગાળિયાને માત્ર વર્ષ ૧૯૯૯ માં નિયમિત કરવામાં આવ્યા હતા, જ્યારે હાલના અરજદારને તારીખ ૧૧મી માર્ચ ૧૯૯૭ ની અસરથી નિયમિત કરવામાં આવ્યા હતા, જે પગાર સ્લિપ તેમજ સામાવાળાઓ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલી સિનિયોરિટી યાદી પરથી જોઈ શકાય છે, અને તેથી, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યાના જણાવ્યા મુજબ, આ બાબત સામાવાળાઓ તરફથી એવી કબૂલાત સમાન છે કે શ્રી મુકેશ લંગાળિયા ની સરખામણીએ નિયમિતિકરણની તારીખની

દ્રષ્ટિએ હાલના અરજદાર સિનિયર છે, અને પરિણામે, જેમને પાછળથી નિયમિત કરવામાં આવ્યા હતા તેવા શ્રી મુકેશ લંગાળિયા કરતાં હાલના અરજદારને ઓછો પગાર ચૂકવવો અસ્વીકાર્ય છે.

૫.૭ આ ટૂંકી પૂર્વભૂમિકા પર, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યા દ્વારા આ બાબતે દલીલો કરવામાં આવી હતી, જેમણે એવી રજૂઆત કરી હતી કે કાયદાનો આ સુસ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે જુનિયર વ્યક્તિને વરિષ્ઠતા ધરાવતી વ્યક્તિ કરતાં વધુ પગાર મળવો જોઈએ નહીં, અને તેથી, હાલના કેસમાં, એવી પરિસ્થિતિનું નિર્માણ થયું છે કે જેમાં શ્રી મુકેશ લંગાળિયા હાલના અરજદાર કરતા વધુ પગાર મેળવી રહ્યા છે, અને આવી વિસંગતતા દૂર કરવી જરૂરી છે.

૫.૮ માર્ચ ૨૦૧૭ ના મહિના માટેના હાલના અરજદારના પગાર સ્લિપ તરફ આ અદાલતનું ધ્યાન દોરીને, એ બાબત દર્શાવવામાં આવી હતી કે હાલના અરજદાર રૂ. ૧૧,૧૧૦/- નો મૂળ પગાર મેળવી રહ્યા છે, જ્યારે શ્રી મુકેશ લંગાળિયા રૂ. ૧૨,૨૮૦/- નો મૂળ પગાર મેળવી રહ્યા છે, જોકે તેઓને પાછળથી વર્ષ ૧૯૯૯ માં નિયમિત કરવામાં આવ્યા હતા, જે વરિષ્ઠતા યાદી પરથી જોઈ શકાય છે કે જેમાં હાલના અરજદારનું નામ ક્રમ નં. ૩૪૯ પર આવે છે, જ્યારે શ્રી લંગાળિયાનું નામ ક્રમ નં. ૩૯૧ પર આવે છે, જે દર્શાવે છે કે હાલના અરજદાર શ્રી મુકેશ લંગાળિયા કરતાં વરિષ્ઠ છે, અને તેથી, શ્રેણીબદ્ધ ચુકાદાઓને ધ્યાને લેતાં, હાલના અરજદાર સાથે ઘોર અન્યાય થયો છે, અને પરિણામે, અરજી મંજૂર કરવી જરૂરી છે અને એવું ઠરાવીને અરજદારને સ્ટેપિંગ અપનો લાભ આપવો જરૂરી છે કે

તેઓ તારીખ ૨૯મી ડિસેમ્બર ૧૯૯૯ થી શ્રી મુકેશ લંગાળિયા સમકક્ષ તેમનો પગાર મેળવવા માટે હકદાર છે, અને તમામ આનુષંગિક તેમજ પરિણામી લાભો અરજદારને ચૂકવવા જરૂરી છે.

૫.૯ અરજદાર તરફેના વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યાએ તારીખ ૨૬મી ઓગસ્ટ ૨૦૨૨ ના રોજની સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલિકેશન નં. ૮૪૬૫/૨૦૨૨ માં કનુભાઈ રાવજીભાઈ પઢિયાર વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય ના કેસમાં આ અદાલતના ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો અને એવી રજૂઆત કરી હતી કે તે અરજીમાં પણ, છઠ્ઠા પગાર પંચની ભલામણ અનુસાર એન્ટ્રી-લેવલ પગાર ધોરણમાં અરજદારને તેમના કનિષ્ઠ કરતાં ઓછો પગાર ચૂકવવામાં આવ્યો હતો, અને કો-ઓર્ડિનેટ બેંચ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૨૬મી ઓગસ્ટ ૨૦૨૨ ના હુકમથી તે વિસંગતતા દૂર કરવામાં આવી હતી, જેણે આખરીતા પ્રાપ્ત કરી હતી. ત્યારબાદ, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યાએ તારીખ ૧૫મી સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૬ ના રોજ નિર્ણય કરાયેલ લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નં. ૬૫૨/૨૦૧૬ અને સંલગ્ન બાબતોમાં ગુજરાત રાજ્ય વિરુદ્ધ નાયર સ્મિતા વિનુ અને અન્ય ના કેસમાં આ અદાલતની ડિવિઝન બેંચના ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો, અને એવી રજૂઆત કરી હતી કે ઉપરોક્ત કેસમાં પણ, આ અદાલત દ્વારા આવી જ વિસંગતતા દૂર કરવામાં આવી હતી.

૫.૧૦ છેલ્લે, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યાએ (૨૦૦૯) ૩ એસ.સી.સી. ૯૪ માં રિપોર્ટ થયેલ ગુરચરણ સિંહ ગ્રેવાલ અને અન્ય વિરુદ્ધ પંજાબ સ્ટેટ ઇલેક્ટ્રિસિટી

બોર્ડ અને અન્ય ના કેસમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટના ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો, અને એવી રજૂઆત કરી હતી કે આવો ભેદભાવ અસ્વીકાર્ય હોવાનું ઠેરવવામાં આવ્યું હતું, અને આ ત્રણ ચુકાદાઓને ધ્યાને લેતાં, યોગ્ય નિર્દેશો આપીને તેમજ અરજી મંજૂર કરીને હાલના અરજદારના પગારને શ્રી મુકેશ લંગાળિયા સમકક્ષ સ્ટેપ અપ કરવો સામાવાળાઓ માટે જરૂરી છે. અરજદાર તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યા દ્વારા અન્ય કોઈ રજૂઆતો કરવામાં આવી ન હતી.

૬. સામાવાળાઓ તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ શરૂઆતમાં જ શ્રી મુકેશ લંગાળિયા અને શ્રી તુષાર વ્યાસની સરખામણીમાં હાલના અરજદારની સ્થિતિ દર્શાવતો એક તુલનાત્મક ચાર્ટ રજૂ કર્યો હતો, અને તે ચાર્ટ પરથી, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ એ બાબત નિર્દેશિત કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો કે હાલના અરજદાર તારીખ ૧૮મી એપ્રિલ ૧૯૮૪ ના રોજ સેવામાં જોડાયા હતા, જ્યારે શ્રી મુકેશ લંગાળિયા તારીખ ૧લી જાન્યુઆરી ૧૯૮૩ ના રોજ વર્ક-ચાર્જ ટાઇપિસ્ટ તરીકે સેવામાં જોડાયા હતા, અને તેથી, નિમણૂકની તારીખના સંદર્ભમાં, શ્રી મુકેશ લંગાળિયા અન્યથા પણ હાલના અરજદાર કરતાં પરિષ્ઠ હતા.

૬.૧ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ એવી રજૂઆત કરી હતી કે, જ્યાં સુધી હાલના અરજદારનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, જોકે તેમણે નિયમિત કરવા માટે વર્ષ ૧૯૮૮ માં જ સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૧૩૭૫/૧૯૮૮ દાખલ કરી

હતી, તેમ છતાં ઉપરોક્ત અરજીનો નિર્ણય તારીખ ૩જી ડિસેમ્બર ૨૦૦૧ ના ચુકાદાથી કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં આ અદાલતની કો-ઓર્ડિનેટ બેંચે સામાવાળા બોર્ડને તારીખ ૧૧મી માર્ચ ૧૯૯૭ થી તેમની સેવાઓ નિયમિત કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.

૬.૨ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ એવી રજૂઆત કરી હતી કે ઉપરોક્ત હુકમ સામે સામાવાળા બોર્ડ દ્વારા ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ અને ત્યારબાદ ભારતની સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ અપીલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ સદર બોર્ડ માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સુધી તમામ તબક્કે નિષ્ફળ રહ્યું હતું, અને છેવટે, અરજદારને ૧૧મી માર્ચ ૧૯૯૭ ની અસરથી નિયમિત કરવામાં આવ્યા હતા.

૬.૩ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ એવી રજૂઆત કરી હતી કે તેમની નિમણૂકની પ્રારંભિક તારીખ ધ્યાને લઈને તેમને નિયમિત કરવા જોઈએ તેવા કારણોસર અરજદારે ઉપરોક્ત હુકમને ક્યારેય પડકાર્યો ન હતો, અને તેમણે વધુમાં એવી રજૂઆત કરી હતી કે ૩જી ડિસેમ્બર ૨૦૦૧ ના રોજ જ્યારે અરજીનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો ત્યાં સુધીમાં, શ્રી મુકેશ લંગાણિયાને વર્ષ ૧૯૯૯ ની અસરથી પહેલેથી જ નિયમિત કરવામાં આવ્યા હતા અને તેમનો પગાર સ્કેલ પણ નક્કી કરવામાં આવ્યો હતો, અને જ્યારે આ બાબત પર દલીલો કરવામાં આવી હતી અને સી.એ.વી. ચુકાદો જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો તે સમયે આ હકીકતો હાલના અરજદારની જાણમાં હતી, પરંતુ અરજદારે ચુકાદામાં સુધારા માટે

કોઈ અરજી દાખલ કરીને અથવા કોઈપણ મૂળ અરજી મારફતે ઉપરોક્ત નિર્ણયને ક્યારેય પડકાર્યો ન હતો.

૬.૪ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે તે સાચું છે કે ઉપરોક્ત હુકમનો અમલ માત્ર વર્ષ ૨૦૧૫ માં જ કરવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ ત્યારબાદ, જ્યારે અરજદારે મિસ. સિવિલ એપિલિકેશન નં. ૬૭૫/૨૦૧૮ દાખલ કરી, અને જોકે તે સમય સુધીમાં અરજદારનું પગાર નિર્ધારણ પણ થઈ ચૂક્યું હતું, તેમ છતાં સદર અરજી માત્ર સેવા-પૂર્વ તાલીમનો આગ્રહ ન રાખવા માટેનો નિર્દેશ મેળવવા પૂરતી જ હતી, અને તે સમયે પણ, અરજદારે તેમની સાથે કરવામાં આવેલા કોઈપણ અન્યાય અંગે એક હરફ પણ ઉચ્ચાર્યો ન હતો.

૬.૫ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ તેથી એવી રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે અરજદારનું નિયમિતકરણ અદાલતના હુકમ અનુસાર કરવામાં આવ્યું હતું, જેને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સુધી બહાલ રાખવામાં આવ્યો હતો, અને જ્યારે જે તારીખથી અરજદારની સેવાઓ નિયમિત કરવાની હતી તે તારીખ પણ અદાલત દ્વારા નક્કી કરવામાં આવી હતી, ત્યારે નિયમિતકરણની ઉપરોક્ત તારીખ બદલવા માટે સામાવાળાઓ પાસે કોઈ વિવેકાધિકાર કે વિકલ્પ ન હતો. તેમણે આ અદાલતની સમક્ષ બેંચના તારીખ ૩જી ડિસેમ્બર ૨૦૦૧ ના સી.એ.વી. ચુકાદામાંથી, ખાસ કરીને પેરાગ્રાફ નં. ૬ માંથી વધુમાં ધ્યાન દોર્યું હતું કે, તે સુસંગત સમયે અરજદાર દ્વારા અદાલત સમક્ષ સિનિયોરિટીનો પ્રશ્ન પણ

ઉપસ્થિત કરવામાં આવ્યો હતો. જોકે, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયા દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલી બાબત મુજબ પેરાગ્રાફ નં. ૬ માં કરવામાં આવેલા અવલોકન પરથી એવું જણાય છે કે તે સુસંગત સમયે પણ અરજદારે શ્રી તુષાર મનસુખભાઈ ની સરખામણીએ પોતાની સિનિયોરિટીનો મુદ્દો ઉપસ્થિત કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો, પરંતુ તેમણે પોતાની અને શ્રી મુકેશ લંગાળિયા વચ્ચેની સિનિયોરિટીનો મુદ્દો ક્યારેય ઉપસ્થિત કર્યો ન હતો, અને હાલની અરજીમાં, શરૂઆતમાં જ, અરજદારે શ્રી તુષાર વ્યાસ ની સરખામણીએ પોતાની સિનિયોરિટી ધ્યાને લેવાના મુદ્દાને જતો કર્યો છે, અને તેથી, વર્ષ ૧૯૯૯ થી તે સુસંગત સમયે શ્રી લંગાળિયા વધુ પગાર મેળવી રહ્યા હતા તે હકીકતથી અરજદાર વાકેફ હોવા છતાં, વર્ષ ૨૦૦૧ થી ૨૦૧૮ સુધી સમગ્ર સમયગાળા દરમિયાન, જ્યારે અરજદાર દ્વારા છેલ્લી પરચૂરણ અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે પણ અરજદાર દ્વારા આ મુદ્દો ક્યારેય ઉપસ્થિત કરવામાં આવ્યો ન હતો, અને પ્રથમ વખત વર્ષ ૨૦૨૨ માં, ૨૧ વર્ષ વીતી ગયા પછી, ૨૧ વર્ષના વિલંબ માટે કોઈપણ યોગ્ય વાજબીપણું કે ખુલાસો આપ્યા વિના હાલના અરજદાર દ્વારા સ્ટેપિંગ અપનો મુદ્દો ઉપસ્થિત કરવામાં આવ્યો છે, અને તેથી, વિલંબના કારણોસર પણ, આ અરજી નામંજૂર થવાપાત્ર છે.

૬.૬ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે પગાર સ્કેલ નક્કી કરવાના હેતુ માટે, વિભાગમાં જોડાયેલી તારીખ ધ્યાને લેવામાં આવે છે અને નિયમિતકરણની તારીખ નહીં, જે પગાર સ્લિપ પરથી જોઈ શકાય

છે, અને જો જોડાયાની તારીખ ધ્યાને લેવામાં આવે તો, શ્રી મુકેશ લંગાળિયા વર્ષ ૧૯૮૩ માં સામાવાળા બોર્ડમાં જોડાયા હતા, જ્યારે હાલના અરજદાર સામાવાળાઓ હેઠળની સેવામાં માત્ર ૧૮મી એપ્રિલ ૧૯૮૪ ના રોજ, એટલે કે લગભગ એક વર્ષ પછી જોડાયા હતા, અને તેથી, અરજદારને શ્રી મુકેશ લંગાળિયા કરતાં સિનિયર ગણી શકાય નહીં.

૬.૭ વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયાએ એવી રજૂઆત કરી હતી કે અરજદારે શ્રી મુકેશ લંગાળિયા પછી સંસ્થામાં પ્રવેશ કર્યો હોવાથી અને અદાલત દ્વારા નક્કી કરવામાં આવેલી પોતાની નિયમિતકરણની તારીખને ક્યારેય પડકારી ન હોવાથી, હાલના અરજદાર અને શ્રી મુકેશ લંગાળિયાનો પગાર તેમની સળંગ સેવા ધ્યાને રાખીને નક્કી કરવામાં આવ્યો હતો, અને તેથી, એવું કહી શકાય નહીં કે અરજદાર તેમના કરતાં કનિષ્ઠ હોય તેવી વ્યક્તિ કરતાં ઓછો પગાર મેળવી રહ્યા છે, અને આ કેસની હકીકતોને જોતાં, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યા દ્વારા જેના પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે નિર્ણયો લાગુ પડતા નથી, અને તેથી, પિટિશન નામંજૂર થવાપાત્ર છે.

૭. મેં પક્ષકારો તરફેના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા છે અને રેકૉર્ડનું અવલોકન કર્યું છે, અને અવલોકન કરતાં, મેં કેટલાક મહત્વપૂર્ણ પાસાઓની નોંધ લીધી છે, જે નીચે મુજબ છે:

૭.૧ જોકે અરજદારે નિયમિતકરણની માંગણી કરી હતી, સમાન કામ માટે સમાન વેતનની માંગણી કરી હતી, અને પોતાની સેવાની સંભવિત સમાપ્તિ સામે

વર્ષ ૧૯૮૮ માં જ સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૧૩૭૫/૧૯૮૮ વાળી પિટિશન દાખલ કરી હતી, જ્યારે આ અદાલતની સમક્ષ બેંચે ૧૧મી માર્ચ ૧૯૯૭ ની અસરથી તેમની સેવાઓ નિયમિત કરતો હુકમ પસાર કર્યો હતો, અને જોકે આ બાબત વર્ષ ૨૦૦૨ થી ૨૦૧૫ સુધી, જ્યારે તિરસ્કાર અરજીનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો હતો ત્યાં સુધી, આ અદાલતની ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ અથવા ભારતની સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ અપીલ અથવા એસ.એલ.પી. ના સ્વરૂપમાં પેન્ડિંગ હતી, તેમ છતાં અરજદારે પરચૂરણ અરજી દાખલ કરીને પણ નિયમિતકરણની તારીખ સામે ક્યારેય સવાલ ઉઠાવ્યો ન હતો, અને નિયમિતકરણની તારીખનો સ્વીકાર કરી લીધા પછી, અરજદારે પોતાની વાસ્તવિક સિનિયોરિટીનો પણ સ્વીકાર કરી લીધો છે, જે દર્શાવે છે કે તેમણે નિયમિતકરણની તારીખ સ્વીકારી લીધી છે.

૭.૨ અદાલતે નોંધ્યું છે કે અરજદારની વિભાગમાં જોડાવાની તારીખ ૧૮મી એપ્રિલ ૧૯૮૪ છે, જ્યારે શ્રી મુકેશ લંગાળિયા તારીખ ૧લી જાન્યુઆરી ૧૯૮૩ ના રોજ વિભાગમાં જોડાયા હતા, જે દર્શાવે છે કે તેઓ સમયની દ્રષ્ટિએ અગાઉ વિભાગમાં જોડાયા હતા, ભલે તેમની સેવાઓ પાછળથી નિયમિત કરવામાં આવી હતી, અને તેથી, જોડાવાની તારીખને ધ્યાનમાં રાખીને તેમનું પગાર નિર્ધારણ કરવામાં આવ્યું હતું, અને વધુમાં, જ્યારે વર્ષ ૧૯૯૯ માં શ્રી મુકેશ લંગાળિયાને નિયમિત કરવામાં આવ્યા હતા, ત્યારે આ અદાલત સમક્ષ નિયમિતકરણ માટેની તેમની પિટિશન પેન્ડિંગ હતી તે સમયે આ હકીકત અરજદારની જાણમાં હતી,

અને તેમ છતાં, અરજદારે તે સુસંગત સમયે, શ્રી તુષાર વ્યાસ ની સરખામણીએ પોતાની સિનિયોરિટીનો મુદ્દો ઉપસ્થિત કર્યો હતો, જેમાં અદાલતે ચુકાદાના પેરાગ્રાફ નં. ૬ માં એવું અવલોકન કર્યું હતું કે જો અરજદારે લેબર કોર્ટનો આશરો લીધો હોત તો સિનિયોરિટી એવો પ્રશ્ન છે જેનો નિર્ણય લેબર કોર્ટ દ્વારા કરી શકાયો હોત, અને તે સમયે પણ, શ્રી મુકેશ લંગાળિયા ચિત્રમાં ક્યાંય ન હતા, અને અરજદારે ક્યારેય એવો દાવો કર્યો ન હતો કે તેમને શ્રી મુકેશ લંગાળિયા કરતાં સિનિયર ગણવામાં આવે.

૭.૩ ત્રીજું પાસું, જે એટલું જ મહત્વપૂર્ણ છે અને અદાલત દ્વારા જેની નોંધ લેવામાં આવી છે, તે એ હકીકત છે કે જોકે સમકક્ષ બેંચે સામાવાળાઓને ૧૧મી માર્ચ ૧૯૯૭ ની અસરથી અરજદારને નિયમિત કરવાનો નિર્દેશ આપતો તારીખ ૩જી ડિસેમ્બર ૨૦૦૧ નો હુકમ પસાર કર્યો હતો, અને જોકે સદર હુકમનો અમલ અને તેની પર કાર્યવાહી માત્ર વર્ષ ૨૦૧૫ માં જ કરવામાં આવી હતી, જેમ કે તારીખ ૨૩મી એપ્રિલ ૨૦૧૫ ના હુકમ દ્વારા મિસ. સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૩૫૫૧/૨૦૧૪ વાળી તિરસ્કાર અરજીમાં આ અદાલતની ડિવિઝન બેંચ દ્વારા અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું, તે સુસંગત સમયે, તારીખ ૧૧મી ઓગસ્ટ ૨૦૧૪ ના હુકમ દ્વારા અરજદારને માત્ર નિયમિત જ કરવામાં આવ્યા ન હતા, પરંતુ ખાસ કિસ્સા તરીકે ૧૧મી માર્ચ ૨૦૦૬ ની અસરથી ઉચ્ચતર પગાર સ્કેલ મંજૂર કરીને નવ વર્ષ પૂરા થવા પરનો લાભ પણ આપવામાં આવ્યો હતો. હાલના કેસમાં, જો અરજનું કાળજીપૂર્વક પરીક્ષણ કરવામાં આવે તો, અરજદારની ફરિયાદ વર્ષ

૧૯૯૯ ના સમયગાળા સાથે સંબંધિત છે, અને તેથી, અરજદાર વર્ષ ૧૯૯૯ અને ૨૦૧૫ વચ્ચે કોઈપણ સમયે, અથવા ઓછામાં ઓછું જ્યારે તેમણે સેવા-પૂર્વ તાલીમમાંથી મુક્ત માંગતી મિસ. સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૬૭૫/૨૦૧૮ દાખલ કરી ત્યારે આ મુદ્દો ઉપસ્થિત કરી શક્યા હોત, પરંતુ રેકૉર્ડ દર્શાવે છે કે અરજદારે આ મુદ્દો ક્યારેય ઉપસ્થિત કર્યો ન હતો અથવા પોતાના પગાર નિર્ધારણ અંગે કોઈ ફરિયાદ કરી ન હતી, અને વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યા પણ આ પાસા અંગે વિવાદ કરી શક્યા ન હતા અથવા એવું દર્શાવવા માટે રેકૉર્ડ પરથી કશું દર્શાવી શક્યા ન હતા કે આ સમગ્ર ૨૧ વર્ષો દરમિયાન, વર્ષ ૨૦૦૧ થી ૨૦૨૨ સુધી, અથવા ઓછામાં ઓછું તેમના નિયમિતકરણની તારીખ, એટલે કે ૧૧મી ઓગસ્ટ ૨૦૧૪ થી ૨૦૧૮ સુધી અથવા આ પિટિશન દાખલ કરવામાં આવી ત્યાં સુધી, અરજદારે અદાલતનો સંપર્ક કરીને આ સંબંધમાં કોઈ ફરિયાદ ઉપસ્થિત કરી હોય.

૭.૪ એટલું જ નહીં, અરજદારે પિટિશનમાં આવી ફરિયાદ ઉપસ્થિત કરવામાં થયેલા વિલંબ અંગે પૂરતો ખુલાસો કર્યો નથી, કે દલીલોના સમયે વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યા પણ આવી ફરિયાદ ઉપસ્થિત કરવામાં થયેલા ૨૧ વર્ષના વિલંબ અંગે ખુલાસો કરી શક્યા ન હતા, કારણ કે શ્રી મુકેશ લંગાળિયાની સરખામણીએ અરજદારનો કેસ વર્ષ ૧૯૯૯ ના સમયગાળા સાથે સંબંધિત છે અને પિટિશન વર્ષ ૨૦૨૨ માં દાખલ કરવામાં આવી હતી.

૭.૫ જ્યાં સુધી વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યા દ્વારા આધાર રાખવામાં

આવેલા ચુકાદાઓનો સંબંધ છે, અરજદારના કેસમાં સમાન કે એકસરખી હકીકતો હોવાનું કહી શકાય નહીં, એ કારણસર કે અરજદારે પોતાની નિયમિતકરણની તારીખ તરીકે ૧૧મી માર્ચ ૧૯૯૭ નો સ્વીકાર કર્યો છે, જે આ અદાલત દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા અને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સુધી બહાલ રાખવામાં આવેલા હુકમ મુજબની છે, અને વધુમાં, તે ચુકાદાઓમાં વિલંબનું પાસું ઉપસ્થિત ન હતું, અને તેથી, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યા દ્વારા ટાંકવામાં આવેલા ચુકાદાઓના સિદ્ધાંત સામે પ્રશ્ન ઉઠાવી શકાય નહીં તેમ છતાં, હાથ પરની હકીકતો ધ્યાને લેતાં, તે ચુકાદાઓ હાલના કેસને લાગુ પડતા નથી, અને પરિણામે, અરજ કર્યા મુજબની રાહત મંજૂર કરવા માટે કોઈ કેસ બનતો નથી.

૭.૬ પિટિશન નામંજૂર કરતી વખતે હું વધુ એક બાબત ઉમેરવા માંગુ છું કે, વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી સેજલ માંડવિયા દ્વારા આપવામાં આવેલા ચાર્ટ મુજબ, હાલના અરજદાર માત્ર ૩૧મી ડિસેમ્બર ૨૦૨૩ ના રોજ વ્યનિવૃત્ત થયા હતા, જ્યારે શ્રી મુકેશ લંગાળિયા ૩૧મી જુલાઈ ૨૦૧૮ ના રોજ નિવૃત્ત થયા હતા, અને નિવૃત્તિના સમયે, અરજદાર રૂ. ૩૫,૪૦૦-૧,૧૨,૪૦૦/- ના પે મેટ્રિક્સના લેવલ ૬ માં પગાર મેળવી રહ્યા હતા અને તેમનો મૂળ પગાર રૂ. ૪૩,૬૦૦/- હતો, જ્યારે શ્રી મુકેશ લંગાળિયા પોતાની નિવૃત્તિના સમયે રૂ. ૨૫,૫૦૦-૮૧,૧૦૦/- ના પે મેટ્રિક્સના લેવલ ૪ માં પગાર મેળવી રહ્યા હતા અને તેમનો મૂળ પગાર રૂ. ૪૧,૦૦૦/- હતો, અને તેથી, હકીકતલક્ષી સરખામણીએ પણ, અરજદાર કોઈપણ લાભથી વંચિત રહ્યા હોવાનું કહી શકાય નહીં. જોકે, આ તબક્કે, વિદ્વાન વકીલ

સુશ્રી હર્ષલ પંડ્યાએ એવી રજૂઆત કરી હતી કે હાલના અરજદારને વર્ષ ૨૦૨૦ માં બઢતી આપવામાં આવી હતી તે હકીકતના કારણે આવો સ્કેલ આપવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ હકીકત એ રહે છે કે જો ઉપરોક્ત સરખામણી ધ્યાને ન લેવામાં આવે તો પણ, અગાઉના પેરાગ્રાફોમાં જણાવેલા કારણોસર, અદાલતનો એવો મત છે કે હાલના અરજદાર સાથે કોઈ અન્યાય થયો નથી, અને તેથી, પિટિશન નામંજૂર થવાપાત્ર છે અને તે મુજબ નામંજૂર કરવામાં આવે છે. રૂલ ૨૯ કરવામાં આવે છે. ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી.

(નિર્ઠર એસ. દેસાઈ, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====